דיני עונשין 99104-01

Criminal Law

ד"ר שי פרבר

צוות הוראה: עו"ד משה יחזקאל, נטלי בר, עדי כהן, תואם פנקר

מבחן מסכם מועד א'

הנחיות למבחן

1. משך הבחינה הוא שעתיים וחצי.
2. הבחינה היא בחומר פתוח.
3. נא לכתוב באופן ברור ומדויק.
4. אין לחרוג ממכסת המקום שהוקצתה לכל תשובה.
5. אנא קראו את השאלות בעיון רב לפני שאתם מתחילים לכתוב את התשובה.
6. יש **לנמק** את התשובות, תוך הסתמכות, בין השאר, על חומרי הקריאה (חקיקה, פסיקה, ספרות) שנלמדו בשיעורים.
7. ככל שקיימת "טענת נגד" (הפוכה או סותרת) לטענה שברצונכם להציג – אנא ציינו אותה בתמצית.
8. הסריקה מותרת **רק** למי שקיבל אישור ממדור תמיכה והנגשה לכתוב בכתב יד. הסריקה **אסורה** לשאר הסטודנטים.

שאלה 1 (עד 950 מילים; 50 אחוזים)

במהלך 2021 התקיים גמר ליגת הכדורגל בישראל. לגמר הגיעו 2 קבוצות העילית של ישראל "מכבי מנהטן" ו"הפועל לונדון" הידועות באיבה השוררת ביניהן, שנגמרה לא אחת באירועים אלימים בהשתתפות אוהדים של שני הצדדים. עמית ושרון הם אוהדים מושבעים של מכבי מנהטן ואחראים על קבוצת הווטאסף "הפועל לונדון זבלים", שקראה לפגיעה באוהדי הקבוצה המתחרה. בקבוצה זו היו 50 חברים.

ערב המשחק הגורלי, כתב עמית בקבוצה את ההודעה הבאה: "*חברים הערב אנחנו לא מוותרים, בואו נראה לזבלים הללו מה זה, נראה להם מי בעל הבית, ניפגש בשעה 21:00, כל אוהד של הפועל לונדון שאתם רואים להיכנס בו, תשמשו במה שיש, אגרופנים, סכינים, קרשים, כל מה שיש לכם. כולם להיזהר ממניאקים (שוטרים) ולא להרביץ להם*".

שרון הגיב להודעה שכתב עמית "*היום זה היום שלנו. מוות להפועל*", בנוסף לשניים אחרים בקבוצה שכתבו "*קדימה*" ו"*יאללה*".

מאוחר יותר באותו הערב הגיעו שרון ועמית למגרש בו התקיים המשחק והצטרפו ל"גרעין האוהדים" החזק של מכבי מנהטן - עמיחי, ברוך ואדם שגם הם הסתובבו ברחוב באותו הזמן, אך לא הייתה ביניהם היכרות מוקדמת. לפתע הבחינו החמישה ביוסי הלבוש בחולצת הפועל. הם התקרבו אליו ופנו אליו בשאלות כגון: "מה אתה מצלם"? ו-"למה אתה הולך עם צבע אדום כאן? אתה לא יודע שזה האזור של מכבי?". יוסי סינן לעברם "לכו קיבינימט" ובתגובה, החל שרון לבעוט ביוסי ולהכות אותו באגרופים בראשו, כאשר האחרים מצטרפים אליו וממשיכים להכותו עד שנפל על הכביש. יוסי ניסה להימלט, רץ לעבר המדרכה, אך החמישה רצו לעברו, הקיפו אותו מכל צדדיו והחלו לתקוף אותו באמצעות אגרופים, בעיטות, אבנים וחפצים שונים. כתוצאה מאחת הבעיטות שנתן לו שרון, נשברה המצלמה של יוסי. כתוצאה מהתקיפה האכזרית נגרמו ליוסי חבלות, נפיחויות, וחתכים בפניו, בטנו ורגלו, הוא סבל מכאבים רבים ומירידה בראייה.

- דונו באחריות של עמית ושרון לעבירת ה**הסתה לאלימות** לפי סעיף 144ד2 לחוק.
- דונו באחריות של עמית, שרון, עמיחי, ברוך ואדם לעבירת ה**תקיפה הגורמת חבלה של ממש**, לפי סעיפים 380+378, וכן באחריותם לעבירת **היזק בזדון** לפי סעיף 452.

הסעיפים הרלבנטיים:

הסתה לאלימות (תיקון מס' 66) תשס"ב-2002 (תיקון מס' 123) תשע"ו-2016

144ד2. (א) המפרסם קריאה לעשיית מעשה אלימות, או דברי שבח, אהדה או עידוד למעשה אלימות, תמיכה בו או הזדהות עמו (בסעיף זה – פרסום מסית), ועל פי תוכנו של הפרסום המסית והנסיבות שבהן פורסם, יש אפשרות ממשית שיביא לעשיית מעשה אלימות, דינו – מאסר חמש שנים.

(תיקון מס' 123) תשע"ו-2016

(ב) בסעיף זה, "מעשה אלימות" – עבירה הפוגעת בגופו של אדם או המעמידה אדם בסכנת מוות או בסכנת חבלה חמורה.

(ג) פרסום דין וחשבון נכון והוגן על פרסום האסור על פי הוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ב), אינו עבירה לפי סעיף זה.

תקיפה הגורמת חבלה ממשית [א/250]

380. התוקף חברו וגורם לו בכך חבלה של ממש, דינו - מאסר שלוש שנים.

תקיפות בנסיבות מחמירות [א/251א] [תשל"ג] (תיקון מס' 17) תשמ"ג-1983 (תיקון מס' 105) תש"ע-2010

382. (א) נעברה עבירה לפי סעיפים 379 או 380 כשהיו נוכחים שניים או יותר שחברו יחד לביצוע המעשה בידי אחד או אחדים מהם, דינו של כל אחד מהם - כפל העונש הקבוע לעבירה.

עבירה שונה או נוספת (תיקון מס' 39) תשנ"ד-1994

34א. (א) עבר מבצע, אגב עשיית העבירה, עבירה שונה ממנה או נוספת לה, כאשר בנסיבות הענין, אדם מן היישוב יכול היה להיות מודע לאפשרות עשייתה –

(1) יישאו באחריות לה גם המבצעים בצוותא הנותרים; ואולם, נעברה העבירה השונה או הנוספת בכוונה, ישאו המבצעים הנותרים באחריות לה כעל עבירה של אדישות בלבד;

תשובה

1.המפרסם (מעשה) קריאה לעשיית מעשה אלימות, או עידוד (נסיבות), ועל פי תוכנו.. הנסיבות יש אפשרות ממשית שיביא לעשיית מעשה אלימות(נסיבות).

עמית:

עובדתי- עמית זה שפירסם את ההודעה בקבוצה (התנהגות), ההודעה כללה קריאות לביצוע מעשה אלימות, ועידוד לכך (נסיבה). האוהדים לא פעם ביצעו מעשי אלימות ועל כן אכן הייתה אפשרות ממשית שהפרסום יביא לעשיית מאשה אלימות (נסיבות).

נפשי- עמית היה מודע לפרסום ההודעה שכן הוא זה שכתב אותה (התנהגות), עמית היה מודע לכך שמדובר בהודעה שקוראת לאלימות שכן הפציר להביא כלי נשק אשר ידוע כי משמשים לאלימות (נסיבות). עמית היה מודע כי אכן קיימת אפשרות לביצוע מעשה האלימות כתוצאה מהפרסום שכן מצויין כי מספר אוהדים הגיבו בחיוב לפרסום (נסיבה).

אחריות שותפים - שרון.

מבצע בצוותא: שרון הוא ממנהלי קבוצת הואטספ אשר נקראת "הפועל לונדון זבלים". הקבוצה ידועה בקריאה לפגיעה באוהדים. סביר להניח כי הוא מצוי במעגל הפנימי והשתתף בתכנון ההודעה. שרון הגיב להודעה ואף המשיך לעודד לאלימות באמירתו "מוות להפועל". בנוסף לשרון הייתה אפשרות לעצור את העבירה, הוא מנהל הקבוצה יש לו השפעה על האוהדים ואף יכל להוציא את עמית מהקבוצה ובכך הייתה לו שליטה פונקציונלית.

מסייע: הוא לא היה אחראי לכתיבת ההודעה, הוא היה שותף משני בלתי ישיר. לא יזם את ההודעה, אלא על ידי הפלטפורמה שהוא יצר שהיא קבוצת הואטספ, ועל ידי הודעת התמיכה אחרכ הוא סייע. ההגנה תטען כי שרון הוא לכל היותר מסייע שכן לא הייתה לו אפשרות לעצור את העבירה, אין ביכולתו למחוק את ההודעה של עמית מרגע שהיא פורסמה.

עובדתי: הקבוצת ואטספ שבניהול שרון סייע לקיום בעבירה, היא נפתחה לפני הביצוע, שרון נתן אמצעים לעמית לעשות את העבירה ואף ניתן להגיד שעודד אותו לכך (סיוע רוחני), ולקבוצת הואטספ היה ייעוד מוחשי שהוא לקרוא לפגיעה באוהדים.

נפשי: שרון ידע כי הקבוצה נותנת פלטפורה לעבירות הסתה, ידע שפתיחת קבוצה כזו יכולה לתרום לביצוע ואף היה לו רצון כי העבירה תתבצע שכן אפילו עודד אותה.

2.התוקף(התנהגות) חברו (נסיבה) וגורם לו בכך חבלה של ממש (תוצאה).. כשהיו נוכחים שניים או יותר (נסיבה מחמירה) שחברו יחד לביצוע המעשה בידי אחד או אחדים מהם (נסיבה).

שרון:

עובדתי: שרון בעט והכה באגרופים (התנהגות) את יוסי "חברו" (אוהד הקבוצה הנגדית) (נסיבה). כתוצאה מהתקיפה נגרמו ליוסי חבלות, נפיחויות, חתכים כאבים ופגיעה בראייה (רכיב תוצאתי).

עבירה זו נעברה כאשר היו מעורבים בה גם עמית ברוך אדם ועמיחי (נסיבה מחמירה). החבורה חברה יחד ותקפה את יוסי, חמישתם הקיפו אותו ותקפו אותו (נסיבה מחמירה).

קש"ס עובדתי - אלמלא התקיפה לא היו נגרמות חבלות חמורות אלו ליוסי.

קש"ס משפטי- האדם הסביר יכול לצפות שכאשר 5 אנשים מכים אדם הוא יפגע בחומרה. האדם הסביר צריך לצפות תוצאה חמורה כזו שתגרם מהמכות של 5 אנשים.

נפשי: היה מודע להתנהגות שהיא תקיפה, שרון היה מודע לנסיבות שיוסי הוא אדם, שרון היה מודע גם לאפשרות קרות התוצאה ואף רצה בכך. ניתן לראות שגם לפני התקיפה שרון אמר "היום מוות להפועל" ובהתחשב בכך שיוסי הוא אוהד הפועל ניתן להסיק מביטוי חיצוני זה כי הוא התכוון לכך. בנוסף ניתן להשתמש בהלכת הצפיות כדי להוכיח כוונה (ס'20ב לחוק העונשין). שרון היה יכול לשאר שהתקיפה תוביל לחבלות קשות, עצם כך שלמרות זאת עדין ביצע את התקיפה תהיה כאילו הוא התכוון לתוצאה.

ההגנה תטען כי אין להאשים את שרון מכיוון שלא הייתה לו מודעות לכך שיוסי יפגע בצורה קשה, שרון תכנן לתקוף את יוסי לבד ולא חשב שחבריו יצטרפו לעזור. הוא לא היה מודע לאפשרות קרות התוצאה (חבלה של ממש). יש ליוסי גולגולת דקיקה!

התביעה תשתמש בדוקטרינת עצימת העיניים- ותגיד שלמרות שהוא טוען כי לא היה מודע לנסיבות שהן שחבריו יצטרפו לעזור לו, הוא היה צריך לדעת כי הוא בטוח חשד בכך. שרון היה ער לדיון שהתנהל בקבוצה בואטספ והיה צריך לדעת על כי החברה יצטרפו.

מודעות לנסיבה זו תוכיח גם את אפשרות קרות התוצאה, שכן ניתן להשתמש בחזקת המודעות הכללית, ולהגיד כי ניסיון חיו של שרון מחייב אותו לדעת כי במידה ויכו מספר אנשים מישהו הוא יפגע קשה ואין קשר לגולגולת דקיקה. שרון היה אדיש לפגיעה חמורה זו, ובכך המישור החפצי מתקיים.

✓ניתן להגיד שעמיחי, ברוך אדם ועמית הם מבצעים בצוותא.

היסוד העובדתי של העבירה הרגילה, הם גם כן הכו את יוסי.

יסוד נפשי- הם היו מודעים להתנהגות שהיא מתן המכות ליוסי, לנסיבה היות יוסי אדם ולכך שפעלו יחד לביצוע העבירה.

החבורה הייתה מודעת לפעולת הצוות, למכות שהם נותנים, והם ראו את המכות שאחרים נתנו, ולכל העבירה של המכות מהרגע הראשון.

החבורה יכולה לטעון כי הם מסייעים לעבירה, הם לא אלו שיזמו את הפעולה, אלא רק סיעו כדי שהעבירה תתבצע. שרון היה מכה את יוסי איתם או בלעדיהם. לא הייתה להם שליטה פונקציונאלית על עשיית העבירה.

הפרקליטות תשתמש במבחן הקרבה: הם במעגל הפנימי ונחשבים כמבצעים בצוותא, הייתה להם שליטה פונקציונלית יכלו לעצור את העבירה, תרומתם מהותית לקרות העבירה ורצו שתקרה (אוהדי מכבי).

לדעתי, בית המשפט ישתמש במבחן הסנקציה הפלילית, ויטיל עונש כבד על הנאשמים וירשיע אותם כמבצעים בצוותא. זו פגיעה בגוף וזו אינה הפעם הראשונה שיש אלימות בין הקבוצות ואני מאמינה כי בית המשפט ירצה לגזור עונש חמור כדי להרתיע אוהדים לבצע שוב עבירה שכזו.

ניתן גם להחשיב את עמית כמשדל :

עמית הוא זה שפרסם את ההודעה אשר קראה לאוהדים להיכנס באוהדי הפועל.

היסוד העובדתי: התנהגותו של עמית הייתה בעלת אופי משדל הוא עודד את האוהדים בהודעה "נראה להם שאנחנו לא מוותרים" "מי בעל הבית". השידול היה בעל אפקטיביות פוטנציאלית, הוא אמר ספציפית "היום" ופירט איזה סוגי נשק להביא "אגרופנים" "סכינים".

הפרקליטות תטען כי קיים קשר סיבתי בין השידול של עמית לבין ביצוע התקיפה על ידי החבורה. אלמלא עמית לא היה רושם את ההודעה הזו הם לא היו חושבים על לתקוף. עמית יכל וצריך היה לדעת שהודעה שכזו תוביל לכך שתהיה אלימות.

יסוד נפשי- ידע שיש ביכולתו להביא לשידול מכיוון שמכיר את האוהדים ויודע שהם אלימים, והתכוון להביא אותם לפעולת האלימות שכן מצויין כי הוא בעצמו אוהד הקבוצה והוא קרא לאלימות שכזו.

עמית ינסה לנתק את הקש"ס ויטען כי האוהדים לא הכירו אותו לפני ולכן אין קשר בין השידול לביצוע התקיפה בנסיבות המחמירות, ושהעבירה קרה בגלל ההתגרות של יוסי.

בהכרעה, .בית המשפט ישתמש במבחן הסקנציה הפלילית כי כולם מבצעים בצוותא.

50/50

שאלה 2 (עד 950 מילים: 50 אחוזים)

שיר וליאור הם חברים טובים. שיר סומכת על ליאור ורואה בו איש סוד. שיר סיפרה לליאור כי בכוונתה לגשת למכרז שפרסם המשרד להגנת הסביבה שעניינו ניקוי חוף הים באשקלון. מדובר במכרז שעשוי להכניס לכיסה רווח נאה. שיר שזקוקה נואשות לכסף, סיפרה לליאור שהיא מוטרדת מכך שקורל, בעלת שם בניקוי חופים, תתמודד אף היא למכרז ותזכה בו. ליאור ניסה לחשוב על פתרון ואמר לשיר: "הגשת המכרז היא עד מחר ב-16:00, קורל עדיין לא הגישה מועמדות. אולי תחטפי אותה בבוקר ותשחררי ב-16:01". בבוקר המחרת, אסף לירן הנהג את שיר מביתה. שיר הנחתה את לירן לשנות מהמסלול הקבוע ולהמתין מתחת לבית של קורל, וכשזו יצאה לכיוון הרחוב משכה אותה שיר לרכב והחל מאבק בין השתיים. למשמע קריאותיה של שיר, נעל לירן את הדלתות והחלונות, קורל נלכדה ברכב ושיר הצליחה להשתלט עליה. בהוראת שיר, הסתובב לירן עם הרכב עד לשעה 16:01, אז נסע לביתה של קורל ושיר שחררה אותה לדרכה. בכל הזמן הזה, דאגה שיר לקורל למים ומזון ולא נשקפה כל סכנה לשלומה.

- הניחו כי הפרקליטות החליטה להעמיד את שיר לדין בגין כליאת שווא לפי סעיף 377 לחוק העונשין. דונו במידת אחריותם של ליאור ולירן לעבירה.
- כיצד הייתה משתנה תשובתך, אם בכלל, אילו נאמר שליאור גם תצפת בבוקר החטיפה על ביתה של קורל ודיווח לשיר להגיע עם הרכב כאשר ראה שבכוונתה לצאת מביתה לכיוון הרחוב?

נוסח הסעיף הוא:

כליאת שוא [א/262] (תיקון מס' 12) תש"ם-1980

377. העוצר או כולא אדם שלא כדין, דינו - מאסר שלוש שנים; עצר אותו כשהוא מתחזה כבעל מעמד רשמי או מתיימר שיש לו צו, דינו - מאסר חמש שנים.

בהצלחה רבה!

תשובה

כליאת שווא: עבירה התנהגותית

העוצר או כולא (מעשה) אדם (נסיבה) שלא כדין (נסיבה).

עובדתי: שיר כלאה את קורל באוטו עד 16:01 (התנהגות). קורל היא אדם (נסיבה). שיר היא אינה שוטרת, היא אינה יכולה לפי חוק כלוא אדם (נסיבה).

נפשי: שיר הייתה מודעת לכך שהיא כולאת את קורל, ואף נאבקה בה בשביל זה. שיר ידעה כי אין בסמכותה לכלוא את קורל וכי דבר זה מנוגד לחוק, וכי קורל היא אדם.

ליאור: משדל.

עובדתי: ליאור הוא שהציע לשיר לחטוף את קורל, דבר אשר ניתן להחשיב כעידוד. השידול היה קונקרטי, בעל אפקטיביות פוטנצילית, ידע שיכולה לעשות זאת, הוא אמר לה שעות מדוייקות ואת מי לכלוא.

קיים קשר סיבתי בין השידול לבין ביצוע העבירה על ידי שיר. אלמלא ליאור היה מציע את הכליאה, שיר לא הייתה עושה זאת שכן לא הייתה חושבת על הרעיון. היה אפשר וצריך לצפות כי שיר רוצה את התפקיד מאוד ועל כן כתוצאה מההצעה של ליאור תעשה כל שביכולתה על מנת לקבל את התקפיד גם במחיר של כליאה של קורל.

ההגנה תנסה לנתק את הקש"ס ותטען כי גם לולא השידול שיר הייתה מבצעת את העבירה.

נפשי: ליאור הוא החבר הכי טוב של שיר ועל כן ידע שיש בהתנהגות בכדי להביא את שיר לביצוע העבירה. ליאור התכוון להביא את שיר לביצוע העבירה, שכן שיר חשובה לו והוא יודע שהיא זקוקה לעבודה הזו.

ההגנה תטען שכדי שליאור יואשם בשידול הוא צריך להיות מודע לכוונה של שיר לבצע עבירה מסויימת (ברגותי). שיר לא אמרה לו כי אכן היא מבצעת את העבירה ועל כן לא ניתן להרשיעו.

הפרליטות תטען כי הוא היה מודע לעבירה הקונקרטית ואף לזמני העבירה, פשוט לא לכך שהיא הולכת להתבצע במאה אחוז ועל כן ניתן להרשיעו.

לירן:

מבצע בצוותא- היה מצוי במעגל הפנימי של העבירה, יכל לעצור בכל זמן את העבירה מלקרות (שליטה פונקציונאלית).

לירן היה מודע לחלק שלו בעבירה שהוא להמתין מחוץ לבית של קורל, ולכך שצריך לנסוע עד 16:01. היה מודע לחלקה של שיר בעבירה שזה לתפוס את קורל, ולכך שכולאים את קורל.

יסוד נפשי- היה מודע להתנהגות שכן ראה כי שיר נאבקה בקורל בשביל שתכנס לאוטו וכי קורל נכלאת. היה מודע לכך שקורל אדם, ולכך שהכליאה היא לא כדין.

ההגנה תטען כי לא יכול להיחשב כמצבע בצוותא שכן לא קיים את כל יסודותיה העובדתיים של העבירה, הוא לא זה שכלא.

הפרקליטות תגיד כי גם אדם שלא נכח פיזית באירוע יכול להיחשב כמבצע בצוותא, וכי לא כל המעשים צריכים להיעשות יחדו (פלונים).

ההגנה תטען כי העבירה נמשכה לכמות זמן קטנה, תוך שלא נשקפה סכנה לחייה של קורל, ועל כן יש להתחשב בכך במבחן הסנקציה הפלילית ולא להאשים את לירן כמבצע בצוותא.

לירן יכול לטעון לסיוע במחדל. (שכן סיוע זה חצי מהעונש).

לירן לא יזם את הפעולה, הוא רק תרם לכך שהעבירה תוכל להתבצע על ידי כך שנהג לביתה של קורל. לירן לא רצה שהפעולה תקרה, הוא לא יכל לעשות דבר לא הייתה לו שליטה פונקציונלית.

לירן יטען כי נהיגת רכב ליעד כאשר במושב האחורי מתבצעת עבירה זה סיוע במחדל (אברמוב)

יסוד עובדתי: ידע שיש במעשיו כדי לסייע לביצוע העבירה, הסיוע נעשה בעת העבירה, היה סיוע פיזי, ובעל יעוד מוחשי לעזור לשיר לכלוא את קורל.

מודע להתנהגות המסייעת, לכך שהיא תורמת לביצוע, והתכוון לעזור ואף הגדיל ראש בנעילת הדלת.

הפרקליטות תטען כי לירן גם ביצע מעשים אשר אף לא התבקשו ממנו כמו לנעול את הדלתות, ובכך הוא מתקרב יותר למבצע בצוותא לפי המבחן המשולב שאומר כי ככל שהיסוד העובדתי למשל יותר חזק כך קמה פחות דרישה ליסוד נפשי.

ללירן הייתה שליטה פונקציונלית על העבירה, הוא יכל לקרוא לעזרה. עצם כך שלירן לא עשה כלום כדי למנוע את העבירה והוא יחשב כמסייע (נקר).

הדיון במבחני העזר שקבעה הפסיקה אינו ממצה ודרושה העמקה נוספת.

במידה וליאור תצפת בבוקר על החטיפה ודיווח לשיר מתי להגיע תשובתי תשתנה.

ליאור מבצע בצוותא:

הוא זה שפיקד על העבירה והיה אחראי להתפתחותה (הוא זה שהציע את הרעיון, ותיכנן זמנים). ליאור לקח חלק פעיל בעבירה, ידע מה תפקידו של כל אחד בכוח. ליאור נכח פיזית בעבירה, הוא תצפת על הבית. התכנון המשותף מעיד על הביצוע בצוותא (סורגון). גם נוכחות כמו בשלט רחוק אשר הייתה במקרה הזה כמו מתריע על הגעת קורל נחשבת (פלונים). נראה כי לליאור הייתה שליטה על הפעולה העבריינית (משולם). ליאור התווה עקרונות מנחים לפעולה וקבע עם שיר את המטרה המשותפת(הורוביץ) שהיא כליאה של קורל לשם קבלת התפקיד

ליאור היה מודע כפי שהצגתי לעיל להתנהגות ולנסיבות.

ליאור היה מודע אף לפעולת הצוות, מה חלקו, מה שיר עושה, ומה היא כל המזימה העבריינית.

ההגנה תטען כי לליאור לא הייתה השפעה על הוצאת העבירה לפועל. העבירה יכלה להתבצע איתו או בלעדיו. הוא אומנם סייע בהתווית הרעיון הכללי אך תפקידו לא היה הכרחי. לא הייתה לו שליטה פונקציונלית על העבירה. לא היה לפי מבחן הקרבה קרוב להתרחשות העבירה אשר הייתה באוטו.

הפרקליטות תטען כי די בכך שתכנן יחד עם שיר את העבירה כדי שיחשב כמבצע בצוותא (סורגון). לירון היה חלק מהעבירה ותרומתה הייתה מהותית לביצוע ועל כן יחשב כמצבע בצוותא.

ניתן להגיד גם כי לירון מסייע.

תרומתו של לירון מתבטאת ביצירת תנאים לביצוע העבירה, אך לא הייתה ביכולתו את האפשרות לעצור את העבירה. הוא היה שותף בלתי ישיר.

ליאור היה מודע לטיב ההתנהגות המסייעת ולכך ששיר הולכת לבצע את העבירה, הוא רצה לעזור לשיר שכן היא מותארת כחברתו הטובה והוא יודע שהיא נמצאת בקשיים כלכלים. (אנגליקה יוסבוב)

הכרעה: לדעתי, בית המשפט ירשיע את לירן כמבצע בצוותא, מכיוון שלא רק שהוא סייע לעבירה, הוא ממש היה הכרחי על מנת לבצע אותה שכן מצויין כי הוא אף נעל את הדלתות והחלונות. פעולתו של לירן הייתה אקטיבית ועל כן איני מאמינה כי הוא יואשם כמסייע במחדל, הוא יואשם כמבצע בצוותא תוך התחשבות במבחן הסנקציה הפלילית שכן עבירת הכליאה היא עבירה חמורה.

סעיף ב` 9/10.

בנוגע לליאור, במידה ומעבר להצעת הרעיון, הוא ממש ידע על התממשותו ואף סייע על מנת שזה יקרה הוא צריך להיות מורשע כמבצע בצוותא. שיר לא הייתה יכולה לעשות את העבירה לולא עזרתו בתכנון, ולולא עזרתו בתצפות. מבחן הקרבה לעבירה גם כן מסייע בקביעה זו שכן הוא היה נוכח בזמן העבירה פשוט בשלט רחוק. הוא היה חלק מהמעגל הפנימי של העבירה.

ראה הערתי לעיל וכן השווה לפתרון הרשמי.